

Fahrenheit 451: a remekm? újra magyarul

2013 március 14. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

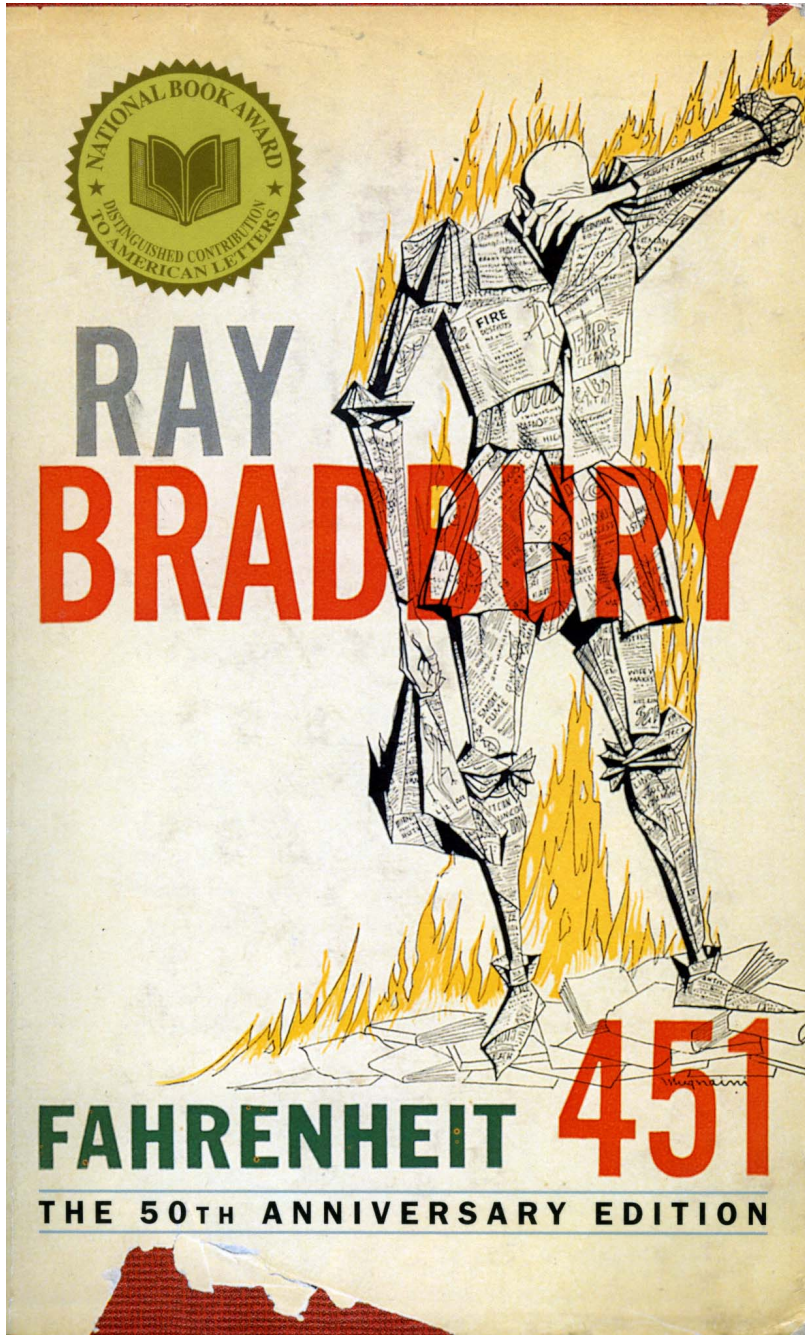
értékelve

Még nincs

Mérték

Ray Bradbury kivételes sci-fi író volt: vízióinak ereje és gondolati mélysége irodalmilag is magas szintű szövegek formájában jut el az olvasóhoz. Magyarul újra kiadott remekműve, a Fahrenheit 451 ma talán még inkább felkavaró olvasmány.

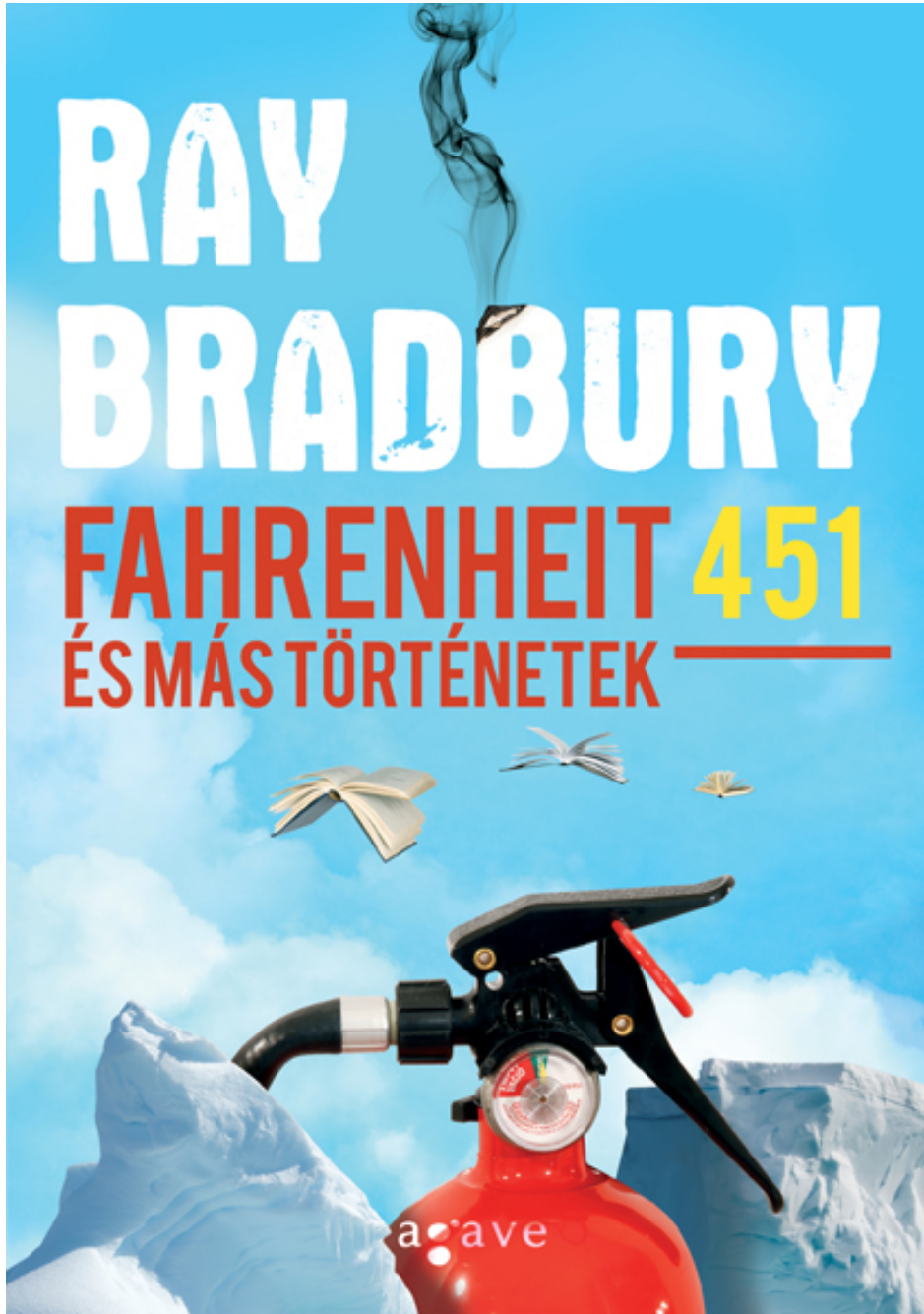
Az Agave Könyvek úgy látta, ideje újra kiadni az amerikai sci-fi író Fahrenheit 451 című klasszikusát, a méltán híres elbeszélés mellett pedig néhány rövidebb lélegzetfűrés is helyet kapott a frissen megjelent kötetben. Utóbbiak is kivétel nélkül felvonultatják a szerző írásművészetének kivételes oldalait: a remekbeszabott és alaposan kidolgozott ötleteket, a tömör és egyben lírai stílus sodró erejét, és az emberi létezés alapkérdéseireig lehatolni kész, erősen egzisztencialista és társadalomkritikai élel megfogalmazott gondolatok bőségét. A Fahrenheit 451 viszont kivételes remekmű, nem véletlenül említhető az olyan művekkel együtt, mint Orwell 1984-e vagy Huxley Szép új világa.

A könyvégetés, a tudás hordozóinak fizikai megsemmisítése sötét kísértésként követi végig az emberi civilizáció történetét, az alexandriai könyvtár leégésétől a német nemzetiszocialisták által vezényelt könyvégetés orgiáig. Montag, a regény főhőse tűzűr, akinek az a feladata, hogy az illegálisan rejtgetett könyveket a házakkal együtt lánggra lobbantsa. Egy olyan világban teljesít szolgálatot, ahol a szobák falai már óriástévék, a szappanoperák főhősei pedig családtagként vesznek részt minden egyes néző életében – legalábbis a tökéletes illúzióknak köszönhetően. Az egész ország derűs elhűlyülésben leledzik, az erőszakos szórakozás és a tévzés idilljét csak a közelgő háborúról szóló bagatellizált hírek és a könyvégetések cirkusza kavarja csak fel időnként.

Montag egyre inkább úgy érzi, valami hiányzik az életéből, míg nem önmaga számára is megmagyarázhatatlan módon könyvlopásra vetemedik. Nemsokára zött vaddá válik, akinek furcsa szövetségesei akadnak, miközben jól ismert világa a biztos pusztulás felé halad. Bradbury disztópiájában az a legszörnyűbb, hogy a könyvek által

hordozott tudásról, és az emberi létezés sokrét?ségét felmutató irodalomról a regénybeli polgárok már önként mondtak le. A szöveg 1953-ban íródott, vagyis a tömegmédiá által uralt korszak hajnalán, mégis félelmetesen ismer?s a korábban ismert világ pusztulásának leírása. Az egyetemi karok érdekl?dés hiányában elnéptelenedtek, az újságok pedig „úgy haltak el, mint az óriási éjjeli lepkék.” H?sünk a civilizáció végpusztulását együtt éli át egy önkéntes hálózat – Bradbury a közösségi média alapvonásait is felvázolta évtizedekkel ezel?tt – tagjaként vészeli át, társaival együtt az a feladat vár rá, hogy a tudást továbbadják.

A szerz? végkövetkeztetése nem túl der?s, igaz, a szerepl?i monológokon keresztül mégiscsak az emlékezés kötelessége mellett tesz hitet, bízva abban, hogy „egyszer abbahagyjuk ezt az átkozott máglyarakást, s azt, hogy a középkorba ugorjunk.”

(Ray Bradbury: *Fahrenheit 451 és más történetek*. Agave Könyvek, 2013, 230 oldal, 2880Ft)

mno.hu - Szathmáry István Pál

[Tweet](#)

Raffay Ernő ajánlásával
Kortörténeti dokumentumgyűjtemény,
készült jelképesen **1919** sorszámozott példányban

Hangoskönyv CD melléklettel

Ajánló